

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Mihail Guzie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul
judecătoresc Grigore Stoian

(repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în
termen rezonabil a hotărârii judecătorești)

împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-313/25
NR. PIGD 2-24051526-01-2ra-18082025)

Recursuri vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei pentru admiterea recursurilor.
--

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursurilor declarate de Mihail Guzik și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 8 mai 2024, Mihail Guzik a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Grigore Stoian, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil pentru perioada 30 septembrie 2021 – 8 mai 2024, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 400 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea din 5 mai 2009 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă acțiunea sa împotriva Consiliului municipal Chișinău, fiind recunoscut dreptul lui și al membrilor familiei sale la asigurarea cu spațiu locativ și fiind obligat Consiliul municipal Chișinău să le acorde spațiu locativ sub formă de apartament sau casă separată, conform normelor stabilite de legislație.

3. Prin decizia din 16 septembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău a fost respins și a fost menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 5 mai 2009.

4. Mihail Guzik a susținut că, deși hotărârea judecătorească este definitivă și executorie, obligația stabilită în sarcina Consiliului municipal Chișinău nu a fost executată, acesta nefiind asigurat cu spațiu locativ nici până la data depunerii prezentei acțiuni.

5. Reclamantul a invocat că, pentru perioade anterioare de neexecutare a aceleiași hotărâri judecătorești, instanțele au constatat deja încălcarea dreptului său la executarea într-un termen rezonabil și i-au acordat despăgubiri.

6. Astfel, prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 23 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatată încălcarea dreptului lui Mihail Guzik la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 5 mai 2009 pentru perioada 3 iulie 2012 – 21 martie 2018 și s-a încasat în beneficiul acestuia suma de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. Prin încheierea

din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate împotriva actelor judecătorești menționate au fost declarate inadmisibile.

7. Ulterior, pentru perioada 21 martie 2018 – 30 septembrie 2021, Mihail Guzik a formulat o nouă acțiune în baza Legii nr. 87/2011. Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost constatată încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil și a fost încasată suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Prin încheierea din 23 noiembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate împotriva deciziei din 16 iunie 2022 au fost declarate inadmisibile.

8. Reclamantul a susținut că neexecutarea în continuare a hotărârii definitive îi cauzează suferințe morale, având în vedere durata totală a executării, natura obligației stabilite prin hotărâre și importanța asigurării cu spațiu locativ pentru el și familia sa.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Mihail Guzik a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Mihail Guzik suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-1290/08 din 5 mai 2009 și suma de 7 140 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 2 august 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

11. La 5 august 2024, Mihail Guzik a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia în partea respingerii pretențiilor și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, apelurile declarate de Mihail Guzik și Ministerul Justiției al Republicii Moldova au fost respinse, fiind menținută hotărârea din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

13. Instanța de apel a reținut că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 5 mai 2009 a rămas neexecutată și în perioada 30 septembrie 2021 – 8 mai 2024.

14. Curtea de Apel a constatat că Mihail Guzik a manifestat interes pentru executarea hotărârii, adresând demersuri executorului judecătoresc și autorităților competente și utilizând mijloacele legale disponibile pentru realizarea dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească.

15. În aceste condiții, instanța de apel a apreciat că neexecutarea hotărârii nu îi poate fi imputată reclamantului. Curtea de Apel a reținut că simpla existență a unor acțiuni întreprinse în cadrul procedurii de executare nu este suficientă pentru a exclude existența încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil, atunci când hotărârea judecătorească rămâne neexecutată pentru o perioadă îndelungată.

16. Instanța de apel a considerat că lipsa spațiului locativ și a mijloacelor financiare, invocată de Consiliul municipal Chișinău și de Ministerul Justiției, nu justifică neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive pentru o perioadă atât de îndelungată.

17. Curtea de Apel a apreciat că Ministerul Justiției nu a prezentat suficiente argumente și probe care să demonstreze lipsa încălcării dreptului lui Mihail Guzik la executarea în termen rezonabil în perioada supusă examinării.

18. Referitor la argumentul privind încetarea raporturilor de muncă ale lui Mihail Guzik cu Ministerul Afacerilor Interne, instanța de apel a reținut că dreptul la spațiu locativ a fost recunoscut printr-o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie, care nu a fost anulată sau modificată în modul prevăzut de lege.

19. Curtea de Apel a considerat că suma de 50 000 lei acordată de prima instanță cu titlu de prejudiciu moral pentru perioada 30 septembrie 2021 – 8 mai 2024 este proporțională cu încălcarea constatată și reprezintă o satisfacție echitabilă.

20. În consecință, instanța de apel a apreciat că atât argumentele Ministerului Justiției privind lipsa temeiurilor pentru acordarea despăgubirii, cât și argumentele lui Mihail Guzik privind insuficiența cuantumului acesteia sunt neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 26 mai 2025, Mihail Guzik a declarat recurs împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând modificarea actelor judecătorești în partea cuantumului prejudiciului moral și admiterea integrală a acțiunii.

22. În susținerea recursului, Mihail Guzik a invocat durata totală a neexecutării hotărârii din 5 mai 2009, importanța asigurării cu spațiu locativ pentru el și familia

sa, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea hotărârilor judecătorești.

23. Recurentul a susținut că suma de 50 000 lei este prea mică în raport cu consecințele neexecutării și că instanțele inferioare nu au acordat o importanță suficientă duratei încălcării și situației sale personale.

24. La 12 septembrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a actelor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

25. În susținerea recursului, Ministerul Justiției a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea Legii nr. 87/2011 realizată de instanțele inferioare este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că actele judecătorești se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

26. Ministerul Justiției a făcut referire la cauzele nr. 2ra-1329/21, 2ra-238/22, și 2ra-510/24, susținând că practica Curții Supreme de Justiție confirmă lipsa răspunderii statului în situațiile în care organele de executare au întreprins măsuri efective, iar executarea a fost împiedicată de situația debitorului.

27. Recurentul a susținut că instanțele inferioare nu au acordat aprecierea corespunzătoare măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, situației materiale a debitorului și comportamentului creditorului și că neexecutarea nu poate fi imputată statului.

28. Totodată, Ministerul Justiției a reiterat argumentele referitoare la faptul că Mihail Guzik nu mai deține calitatea profesională avută la momentul nașterii dreptului la spațiu locativ și a susținut că aceste circumstanțe nu au fost apreciate corect de instanțele inferioare.

29. La 15 septembrie 2025, Consiliul municipal Chișinău a depus referință la recursul declarat de Mihail Guzik, susținând în esență poziția Ministerului Justiției și solicitând casarea deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

31. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”
32. Articolul 433 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.
(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”
33. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:
„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”
34. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.
(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Sub aspectul termenului de declarare a recursurilor, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat la 16 aprilie 2025, iar decizia motivată a fost expedită participanților la proces la 22 iulie 2025. Mihail Guzik a declarat recurs la 26 mai 2025, iar Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 12 septembrie 2025. În aceste condiții, ambele recursuri au fost depuse cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 (încheierile nr. [2ra-301/24](#), § 28, [2ra-278/25](#), § 22, [2ra-813/25](#), § 25).

37. Examinând recursurile declarate de Mihail Guzic și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Completul constată că acestea critică aceeași soluție a instanței de apel, însă din motive diferite.

38. Ministerul Justiției contestă concluzia privind existența încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil și acordarea despăgubirii, iar Mihail Guzic contestă cuantumul despăgubirii acordate, considerând că suma de 50 000 lei este insuficientă.

39. Completul reține că asemenea critici pot justifica examinarea recursului numai dacă demonstrează existența unuia dintre temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

40. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, invocat de Ministerul Justiției, Completul constată că recurentul nu a demonstrat că interpretarea Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 dată de Curtea de Apel Centru este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

41. Existența unor hotărâri în care acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 au fost respinse nu este suficientă pentru aplicarea art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Pentru existența acestui temei este necesar ca situațiile juridice comparate să fie similare sub aspectele relevante, iar interpretarea normei de drept în cauza examinată să fie incompatibilă cu orientarea constantă a Curții Supreme de Justiție.

42. Cauzele Serghei Sobcenco, Sidoruc Silvia și Grigoriță Grigore, invocate de Ministerul Justiției, au avut la bază circumstanțe diferite privind natura obligației, identitatea debitorului și cauzele neexecutării.

43. În cauza nr. [2ra-510/24](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că instanța de recurs verifică legalitatea deciziei instanței de apel, fără a reexamina cauza sub aspectul situației de fapt, iar simpla reluare a unor argumente deja examinate nu justifică intervenția instanței de recurs.

44. În prezenta cauză, debitorul obligației stabilite prin hotărârea din 5 mai 2009 este Consiliul municipal Chișinău, iar obligația privește acordarea unui spațiu locativ. Hotărârea este definitivă și obligatorie și a rămas neexecutată pentru o perioadă îndelungată.

45. Mai mult, prin hotărâri judecătorești irevocabile anterioare a fost deja constatată încălcarea dreptului lui Mihail Guzic la executarea în termen rezonabil a aceluiași titlu executoriu pentru perioade anterioare (încheierile nr. [2ra-2500/13](#), [2ra-1054/2022](#)).

46. În cauza nr. [2ra-402/25](#), Curtea Supremă de Justiție a examinat o situație apropiată, în care o hotărâre definitivă obliga Consiliul municipal Chișinău să acorde spațiu locativ unui fost angajat al Ministerului Afacerilor Interne. Curtea

Supremă de Justiție a declarat inadmisibil recursul Ministerului Justiției, reținând că obiecțiile privind încetarea raporturilor de muncă, măsurile întreprinse în procedura de executare și celelalte circumstanțe invocate nu demonstau existența unei erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor.

47. Prin urmare, practica invocată de Ministerul Justiției nu demonstrează existența unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

48. Referitor la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, invocat de Ministerul Justiției, precum și la criticile formulate de Mihail Guzik privind aprecierea circumstanțelor relevante pentru stabilirea cuantumului despăgubirii, Completul constată că acestea nu demonstrează că decizia instanței de apel este arbitrară sau că se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

49. Pentru aplicarea acestui temei nu este suficient ca recurentul să considere că probele sau circumstanțele cauzei trebuiau apreciate diferit. Este necesar să fie demonstrat că instanța a ignorat o probă importantă ori a ajuns la o concluzie care nu poate fi susținută în mod rezonabil de materialele cauzei. O asemenea situație nu se constată în prezenta cauză.

50. Curtea de Apel Centru a examinat durata neexecutării hotărârii, măsurile întreprinse în cadrul procedurii de executare, comportamentul reclamantului, conduita autorităților, motivele invocate pentru neexecutare și importanța cauzei pentru reclamant.

51. Instanța de apel a constatat că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 5 mai 2009 nu fusese executată până la 8 mai 2024. Totodată, a constatat că Mihail Guzik a întreprins demersuri pentru executarea hotărârii, adresându-se executorului judecătoresc, autorităților și instanțelor de judecată. În aceste condiții, instanța de apel a reținut că neexecutarea hotărârii nu îi poate fi imputată reclamantului.

52. De asemenea, instanța de apel a constatat că lipsa spațiului locativ și a mijloacelor financiare, invocată de autoritatea publică locală, nu justifică menținerea pe termen îndelungat a unei hotărâri definitive în stare de neexecutare.

53. Curtea de Apel Centru a mai reținut că, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, sarcina de a demonstra lipsa încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil și lipsa prejudiciului moral revine Ministerului Justiției. Concluzia instanței de apel a fost că această sarcină nu a fost îndeplinită.

54. Prin urmare, argumentele Ministerului Justiției potrivit cărora executorul judecătoresc ar fi întreprins suficiente măsuri, precum și cele privind lipsa spațiului locativ sau încetarea raporturilor de muncă ale reclamantului, exprimă dezacordul recurentului cu aprecierea dată acestor circumstanțe de instanța de apel.

55. Aceste argumente au fost examinate și nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei contestate.

56. În același timp, argumentele lui Mihail Guzik privind insuficiența despăgubirii acordate urmăresc, de asemenea, o nouă apreciere a aceluiași circumstanțe, însă în sensul majorării cuantumului despăgubirii.

57. Recurentul consideră că durata neexecutării, importanța cauzei și situația sa personală justifică acordarea unei sume mai mari. Completul reține însă că aceste circumstanțe au fost examinate de instanța de apel la stabilirea cuantumului despăgubirii.

58. Potrivit art. 2 alin. (6) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, mărimea reparației se stabilește în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei. Legea nu stabilește un quantum fix al despăgubirii și nici un calcul automat în funcție de durata neexecutării.

59. Curtea de Apel Centru a examinat perioada 30 septembrie 2021 – 8 mai 2024, conduita reclamantului, conduita autorităților, durata încălcării, importanța executării pentru reclamant și circumstanțele sale personale. În urma aprecierii acestor elemente, instanța de apel a considerat că suma de 50 000 lei constituie o satisfacție echitabilă.

60. Faptul că Mihail Guzik apreciază această sumă ca fiind insuficientă nu demonstrează existența unei erori de drept și nici caracterul vădit nerezonabil al aprecierii instanței de apel.

61. Trimiterile la sume acordate în alte cauze nu schimbă această concluzie, deoarece quantumul prejudiciului moral se stabilește în raport cu circumstanțele fiecărei cauze.

62. În consecință, recursurile declarate de Ministerul Justiției și Mihail Guzik pornesc de la aprecieri diferite asupra aceleiași soluții: Ministerul Justiției susține că nu existau temeiuri pentru acordarea despăgubirii, iar Mihail Guzik consideră că suma acordată este insuficientă.

63. Nici una dintre aceste poziții nu demonstrează însă că aprecierea dată de instanța de apel este arbitrară sau vădit nerezonabilă.

64. Curtea Supremă de Justiție nu poate da o nouă apreciere circumstanțelor cauzei doar pentru că una dintre părți consideră că acestea justificau o altă soluție. În cauza nr. [2ra-402/25](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că prezentarea unei alte aprecieri asupra circumstanțelor cauzei nu demonstrează, prin ea însăși, existența unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor.

65. Același raționament este aplicabil în prezenta cauză ambelor recursuri. Ministerul Justiției solicită reevaluarea circumstanțelor pentru a exclude

răspunderea statului, iar Mihail Guzic solicită reevaluarea aceluiași circumstanțe pentru majorarea cuantumului despăgubirii.

66. Ambele solicitări depășesc limitele controlului de legalitate exercitat de Curtea Supremă de Justiție, în lipsa demonstrării unui temei concret prevăzut de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

67. În aceste condiții, Completul constată că nici recursul declarat de Mihail Guzic, nici cel declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu conțin motive care să demonstreze existența unui temei prevăzut de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Motivele invocate exprimă, în esență, dezacordul recurenților cu aprecierea dată de Curtea de Apel Centru circumstanțelor cauzei și cu soluția pronunțată.

68. Simplul dezacord al recurenților cu raționamentul instanței de apel și reluarea argumentelor privind situația de fapt nu pot fi considerate temei pentru aplicarea art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (încheierile nr. [2ra-182/25](#) și nr. [2ra-852/24](#)).

69. În lipsa unor argumente care să demonstreze existența unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție ori caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al aprecierii probelor, recursurile sunt vădit neîntemeiate.

70. Prin urmare, recursurile declarate de Mihail Guzic și Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi declarate inadmisibile.

71. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Mihail Guzic și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat